

CHTA Astrokrant

Progressieve Ware Maansknoop

Naar mijn gevoel zal 2002 in het teken gaan staan van de conjunctie tussen Pluto en de Zuidelijke Maansknoop, zoals 2001 in het teken stond van Pluto oppositie Saturnus. De Pluto/Maans-knoop conjunctie vindt in Augustus plaats op 14-15 graden Boogschutter; De Maansknopen blijven fascinerende punten in de horoscoop: ze symboliseren ontmoetingen met mensen die ons pad veranderen.

In de Amerikaanse efemeriden tref je de posities aan voor de *True Node* naast die van de *Mean Node* (de gemiddelde waarde), die eens per maand vermeld wordt. Vóór het verschijnen van de American Ephemeris gebruikten astrologen altijd de gemiddelde Maansknoop-waarden, omdat astronomen alléén die waarden nodig hebben voor hún berekeningen. En zoals je weet doen astronomen goed werk: ze verstrekken astrologen de broodnodige gegevens, die wij op onze beurt weer van betekenis voorzien, waar astronomen zich weer niet mee bezighouden. (Die denken dat betekenis gevonden kan worden ergens in de ruimte buiten hen zonder de relatie te zien met de ruimte binnenin ☺) Maar tegenwoordig hebben we dus ook de ware posities van de Maansknoop tot onze beschikking. Er is geen enkele traditie in de astrologie om ons op te baseren als we op zoek gaan naar de betekenis van het feit dat de ware Maansknoop wel eens een aantal dagen recht loopt! Kijk maar eens in je efemeride onder het kopje True Node. De totale cyclus van de Maansknoop door de dierenriem duurt ruim 18 jaar,

Center for Humanistic & Transpersonal Astrology

Oudewand 19 7201 LJ ZUTPHEN

Tel: 0575-516479

Email: chta@astrologie.ws

<http://www.astrologie.ws>

retrograde, maar de Ware Maansknoop blijft dus af en toe een paar dagen recht te lopen. Jaren waarin de Maansknoop omdraait, als je het secundaire systeem "één-graad-voor-één-dag" neemt zijn heel betekenisvol: belangrijke veranderingen in woonomgeving, relaties, of scholing vinden plaats en ik vond zelfs een soort 'patroon' waar het wel leek, alsof de jaren waarin de Maansknoop recht loopt, mensen meer hun eigen pad volgen, en telkens als de Maansknoop weer "normaal" retrograde (Rx) gaat lopen, mensen weer meer in de maatschappij betrokken worden. Een omgekeerd patroon aan de normale gang van zaken bij rechtlopende en Rx lopende planeten. De Maansknoop recht lijkt dus een meer innerlijk pad te volgen, de Maansknoop Rx een meer uiterlijk gericht pad. Natuurlijk is dit minionderzoekje geen wet van meden en perzen aan het worden. Ik meld alleen wat me opviel. Dus kijk eens voor jezelf in de efemeride!

INHOUD

1	<i>De sec. progr. Maansknoop</i>
2	<i>Neptunus</i>
9	<i>Alexander Ruperti: Een nieuwe
Psychologie dank zij de Astrologie</i>
	<i>(vertaling Béatrice Boucher)</i>
14	<i>Wanneer word je astroloog?</i>

Agenda

Groningen: VVANN, Centrum Cheiron, info Grietien Krikken: vvann@home.nl met: op

❖ Zaterdag 23 maart 2002: workshop Joyce Hoen: "De transitcyclus van Uranus"

❖ Dinsdagavond 16 april 2002: Annelies Kersten-van Hierden Dip CHTA, lezing: "Astrologie & Voeding" (cq gewichts-problemen).

- ANTWERPEN: 16 maart 2002: dag over medische astrologie door Joyce Hoen, org. Persephone; plaats: Luchtbal, Columbiastraat 10, 2030 Antwerpen. Je kunt gewoon komen zonder aanmelding.

- KRANENBURG, VORDEN: Het tweede CHTA-Minicongres, Zondag 30 juni 2002- **Dit congres is totaal volgeboekt.**

- **WORKSHOPS OP OASIS 2002:** bij deze uitgave van de Astrokrant hoort een folder van de drie speciale OASISworkshops. Indien je hem mist en toch wilt ontvangen, bel dan 's ochtends even: 0575-516479 – overigens is de eerste workshop (het beroep in de horoscoop) volgeboekt.

Abonnementen

Dit is het laatste nummer van de vijfde jaargang. Als je ook de volgende jaargang wilt ontvangen maak dan € 15 over op Postgiro 7546160 van CHTA-Workshops, Oudewand 19, 7201 LJ Zutphen. Een aantal van jullie heeft in december overigens al betaald voor de volgende jaargang, dat hoeft niet nog een keer☺

Neptunus

In Augustus 2001 werd er op OASIS in België een weekendseminar gehouden over Neptunus. Kathleen Croese uit Valkenswaard tikte alle bandjes uit! Omdat ik geboren ben met een Saturnus-Neptunus-conjunctie in de horoscoop, lijkt het soms of ik het alleen over Saturnus heb als ik het over Neptunus heb, en dat ik het over Neptunus heb als ik het over Saturnus heb☺ De titel zou misschien ook kunnen luiden: hoe krijg je Saturnus doorlaatbaar voor Neptunus? Want om iets van Neptunus te vatten, moet Saturnus wat transparanter worden... In ieder geval: met heel veel dank aan Kathleen volgt hier een eerste tekst, die mogelijk nog vervolgd wordt, of anders wellicht nog onderdeel gaat uit maken van een nieuw gepland boek over transitcycli.

Stelling: De kwaliteit van alle planeten in je horoscoop hangt af van de kwaliteit van hoe je Saturnus in je horoscoop leeft.

Saturnus heeft een hele speciale functie in het pantheon van alle planeten.

Het is de laatste planeet die je met het blote oog kunt zien. Saturnus beheerst de fysieke inkadering: het framework van de zintuiglijke wereld, de omkadering daarvan, en daarmee ook tijd en ruimte.

Als ik een eerste les astrologie geef waarbij ik mensen kennis laat maken met het zonnestelsel, dan teken ik dat zonnestelsel op het bord met de Zon in het midden, de planeten er omheen en de baan van Saturnus teken ik in een vierkant.... het vierkant is een symbool voor materie (de zintuiglijke wereld), voor manifestatie, en dus voor tijd en ruimte.

Saturnus is de incarnatiefactor en na incarnatie is het de "stop" op het weer eruit vliegen. Bij Saturnus komen we in het gebied van tijd en ruimte aan, buiten Saturnus zijn we buiten tijd en ruimte aan het gaan.

De transsaturnale planeten, Uranus, Neptunus en Pluto, hangen per definitie af van hoe je met Saturnus omgaat, zo lang je geïncarneerd bent in tijd en ruimte.

(Overigens hangen zelfs de planeten aan deze kant van Saturnus af van hoe je Saturnus leeft...)

Een voorbeeld: als je heel onverantwoordelijk bezig bent (Saturnus niet leeft), dan kan Neptunus een grote chaos worden.

Je kunt echter ook heel erg dicht zitten, alsof Saturnus bovenop alle andere planeten staat en geen enkele vibratie van andere kwaliteiten meer door laat..

Er zijn in essentie drie kwaliteiten van Saturnus (die overigens overeenkomen met de Hindu kwaliteiten Tamas (dichtzitten), Rajas (ambitie) en Sattva (Saturnus die zover getransformeerd is, dat het lichtdoorlaatbaar wordt..)

We hebben een kwaliteit van Saturnus die je heel erg doet dichtzitten en afschermt, met als gevolg angst voor Neptunus, Uranus en Pluto, Hun transits kunnen dan heel erg schokkend werken of je ontkent gewoon alles wat niet zintuiglijk waarneembaar is.

Dat zijn vaak hele chaotische mensen aan de binnenkant, die aan de buitenkant structuren nodig hebben en zekerheden, omdat ze aan de binnenkant eigenlijk heel onzeker zijn. Neptunus is dan beangstigend, omdat hij chaos veroorzaakt en wiebeligheid, zo van: *'dat gezweef daar wil ik niets mee te maken hebben'*.

Dan wordt dus alles meteen gezweef genoemd, op een afkeurende wijze. Een Saturnus die al het hogere tegenhoudt dus.

Ik stel me daar in het allerextremste geval de ambtenaar bij voor, die een stel regels nodig heeft, maar die zo chaotisch is aan de binnenkant, dat hij bij de meest normale dingen die mensen vragen zegt: "zo en zo staat op papier, dus zo gebeurt het" en zelf geen enkele persoonlijke verantwoordelijkheid wenst te nemen.

Je hebt ook de tweede kant van Saturnus, dat is de omgekeerde Saturnuskwaliteit, dat is de Saturnus die ontkend wordt. Dat zijn bv. mensen die héél erg lief en aardig zijn, een soort vluchtgedrag kun je dat noemen. Het LIJKT op de Sattvische (hogere) kwaliteit, die licht doorlaat, maar men kan er van geen kant mee omgaan, omdat er een stap is overgeslagen.

Dat levert de Neptunus kwaliteit van het vluchten voor de werkelijkheid op.

Saturnus wordt volkomen ontkend in dit geval. Dan ben je ook afhankelijk van anderen, dat die een beetje voor je zorgen.

Je hebt een derde werkelijk "sattvische" Saturnus, en die is eigenlijk de bedoeling, de derde Saturnus is als een wilgenboom, een heel mooi beeld waarmee Jeff Jawer eens een keer aankwam tijdens een boeiende lezing over de Uranus/Saturnus conjunctie in 1988 (toen Uranus en Saturnus conjunct stonden, en mijn ideeën over Saturnus volkomen veranderden..(Uranus).

De wilgenboom staat heel stevig maar is zo flexibel dat hij in de buitenwereld zich zo mee laat waaien met elke wind die langs komt.

Als ik innerlijke zekerheid heb, ben ik in staat om uiterlijk met chaos mee te gaan, want ik ben niet van mijn stuk te brengen, ik ben simpelweg gecentreerd.

Dan is mijn Saturnus soepel en doorlaatbaar. Transpersoonlijk, in de vorm zoals Rudhyar het bedoelde, betekent dat je de hogere kwaliteiten van Uranus, Neptunus en Pluto, kanaliseert dóór je Saturnus heen. En aangezien er een trillingsverschil, een frequentie-verschil is, tussen de hogere, ijlere planeten en de zintuiglijke planeten, hebben we altijd wel een bepaalde mate van vervorming. Hoe dichter je zit met de Saturnus kwaliteit, hoe meer vervorming er is.

Perfectie, waar Neptunus eigenlijk voor staat, bestaat niet in de fysieke wereld, we zitten het altijd een beetje te verformfaaien.

Er wordt wel gezegd dat muziek (in potentie) de hoogste kunst die het minst de goddelijke inspiratie vervormt (vooropgesteld dat het een uitdrukking is van bevlogenheid). Schilderen is de daaropvolgende frequentie, en schrijven, het woord, de weer daaropvolgende.

Maar er is altijd een zekere mate van vervorming, de kunst is om achter de vorm te kijken. Neptunus stelt per definitie teleur, als je wilt dat het in de stof is, als je het vast wilt houden. (Vandaar het woord "onthechting" bij Neptunus).

Als je een hele romantische avond hebt, die een beetje Neptunusachtige liefdeservaringen geeft, en je gaat je hechten en je wilt dat het nog een keer gebeurt, dan verlies je het moment van het doorkomen van de eeuwigheid. Want wij zijn allemaal op zoek naar de eeuwige liefde, die we eigenlijk kwijt zijn.

De eeuwige liefde zoeken wij allemaal in de vorm. Wij zoeken met onze zintuigen, wij zoeken met het bewustzijn dat tot Saturnus gaat. Wij worden per definitie teleurgesteld.

Wat tamelijk interessant is, is dat mensen met Vissen op cusp 7 of 8, of mensen met Neptunus in 7 of 8, of mensen met Venus in Vissen, de tragiek van het liefdesverdriet goed kennen: vooral als je jong bent (en veel meer behoefte hebt aan zintuiglijke belevingen dan als je ouder wordt, en meer spiritueler gericht gaat raken) , komen er teleurstellingen in die stoffelijke werkelijkheid op je pad, teleurstellingen in de liefde. Desillusie kun je het ook noemen.

En waarom? Als je jong bent zoek je per definitie alles in de stof, in de materie, in de zintuiglijke wereld en daar kun je overigens als dat nooit vervuld is nog heel lang mee doorgaan in je leven. Ik noem het altijd de tragiek van de mensheid: in de steek gelaten worden, het is altijd het afscheid, je kunt nooit iets vasthouden met Neptunus.

Grappig in dit verband is ook dat als je makkelijk huilt bij een zielige film op de televisie, dat het altijd het moment van het afscheid is, of de realisatie van het "Grote Misverstand" (Neptunus). Driestuiverromannetjes hebben deze elementen ook altijd in het verhaal verwerkt☺

Er zijn twee soorten Steenbokmensen, eigenlijk zijn er drie natuurlijk. Maar even dualistisch gesteld: zijn er twee soorten Steenbokken. Gisteren zong iemand (noot:

we hadden een spontane smartlappenavond op OASIS die avond daarvoor....) dat schitterende liedje van Liesbeth List: "*het gras is altijd groener aan de overkant*". Je hebt de Steenbokmens die denkt: daar is het beter aan die overkant, de Steenbok die ambitieus is, die gericht is op (en gehecht aan) resultaat en die niet ziet wat er in de werkelijkheid gegeven wordt, die altijd maar denkt dat het gras groener is aan de overkant.

En je hebt de hogere Steenbokkwaliteit van dankbaarheid. Dat is de hoogste vorm van Steenbok: een Steenbok die dankbaar is voor wat er is. Dankbaarheid is kunnen zien wat je hebt, niet op zoek zijn naar wat je nog niet hebt, zien dat het glas halfvol is i.p.v. halfleeg.

Dankbaarheid heeft te maken met openstaan voor het moment zelf. Saturnus werkt heel sterk via de tijd, en ook hier zijn er weer drie kwaliteiten: of je komt te vroeg, of je komt te laat of je komt precies op tijd. Om een voorbeeld te geven, stel dat je een Saturnus - Venusaspect in je horoscoop hebt in het 7e Huis of je hebt Mars - Saturnus in het 7e Huis of je hebt Maan - Saturnus in Ram.

In psychologisch opzicht is de archetypische pijn die bij Saturnus hoort, de pijn van de afwijzing (en van het gevoel van eenzaamheid, van het teruggegooid worden op jezelf en te denken dat je vast niet goed genoeg bent voor de ander).

Maar heel interessant is, dat de pijn die bovenkomt op een moment van afwijzing vaak meer te maken heeft met wat er "vroeger" is gebeurd dan nu: de pijn van Saturnus ligt eerder in het verleden dan in het heden. Op de tweede plaats wordt die afwijzing vaak letterlijk ervaren door dat de ander letterlijk tijdgebrek heeft. Je belt iemand op, vraagt of hij of zij mee gaat naar de film, maar je krijgt te horen dat hij of zij het "te druk" heeft en vandaag geen tijd. En jij voelt je meestal geheel ten onrechte afgewezen, want wat is nu belangrijker, jij of het project waar die ander het zo druk mee heeft? Maar het simpele gegeven is dat je gewoon niet "aangesloten" bent op de stroom van de tijd. Een van de mooiste dingen in het leven is de ervaring dat alles precies op tijd komt: je komt aanrijden, en op datzelfde moment komt er een parkeerplaats voor je vrij. Tijd is een heel geheimzinnig, en heilig iets. Er zit iets heel moois in het aangesloten zijn op de stroom van de tijd. Als

Saturnus niet frustreert, maar mee zou gaan met de stroom. Dan ontstaat de kwaliteit van dankbaarheid (van Steenbok/Saturnus).

Enfin, de pijn van de afwijzing komt dus heel vaak letterlijk via de tijd tot je, dat wil zeggen, via het fenomeen dat de ander geen tijd heeft voor je.

Je kunt zelf ook altijd precies op de juiste tijd ergens zijn (zelfs als je te vroeg of te laat bent). Als je echter constant te laat bent of steeds te vroeg voor elke afspraak, zegt dat ook iets over hoe je met Saturnus omgaat. Telkens te vroeg komen is een voorzichtige aard, die zich indekt (uit angst voor de afwijzing).

Altijd te laat komen is een niet functionerende Saturnus: geen rekening houden met de ander. Niet voor je afspraken in staan, geen verantwoordelijkheid nemen voor je afspraken.

Indian time is ook een leuke, Indian time is op het moment gaan en aankomen dat het van binnen goed voelt. Het is een soort van in het Nu leven, maar past helaas niet altijd in onze niet door innerlijk weten maar door uiterlijkheden geregelde wereld.

In het nu leven is niet langer nadenken over wat er gisteren verkeerd ging, en niet te veel nadenken over wat er morgen voor doel bereikt moet worden. In het nu leven is met je hele AANDACHT in het hier en nu zijn, en dan ontstaat de toekomst vanzelf. Het verleden moet niet steeds spoken, bevrijding van het verleden, maar evengoed bevrijding van de gedachte dat "morgen" of "in de toekomst" een doel bereikt moet worden is nodig om in het hier en nu te kunnen zijn. Ik doe mijn consulten op die manier: ik ben met heel mijn aandacht bij het consult, bij de horoscoop, bij die ander. Ik neem de dingen van wat daarvoor gebeurde niet mee, die heb ik afgesloten. Ik denk ook niet aan wat ik daarna ga doen. Maar 5 minuten na het consult, ben ik het kwijt, dan ben ik met mijn aandacht bij wat ik daarna ga doen. Mensen die denken dat ik dingen onthoud van een consult kunnen dan ook wel eens sterk gedesillusioneerd raken... het in het hier en nu zijn bij zo'n consult met HEEL mijn aandacht, maar niet voor die tijd en ook niet daarna, staat me ook toe 5 consulten op een dag te doen als dat zo uitkomt..

Ik heb een keer een consult gedaan met een man die Mars conjunct Saturnus had in het

7e Huis en er was het probleem dat er geen kinderen konden komen. Mars is ook de seksuele kracht en Saturnus is 'de stop erop' zou je kunnen zeggen. Hij had wel degelijk een timingprobleem, want hij had zichzelf laten steriliseren (de stop erop), maar het weer ongedaan laten maken voor een tweede liefde. Ik heb het toen met hem over "timing" gehad. En vroeg hem of hij een ritme kon herkennen van altijd te vroeg of te laat zijn, ik vroeg hem of hij het patroon kon herkennen van te snel op iemand afstormen en vervolgens in de relatie afgeremd worden. (Mars/ Saturnus). En heb toen de relatie gelegd met hoe seksualiteit beleefd werd, hetgeen op precies dezelfde manier was. Het probleem lag hem dus in de timing, en het niet aangesloten zijn lag in het niet goed samenwerken tusesn de spontane kracht van Mars en de doserende factor van Saturnus om het zo maar even uit te leggen. Het werd uiteindelijk een heel interessant verhaal.

Als je heel goed in je vel zit, dan loopt de timing heel goed. Dat is een staat van dankbaarheid voor wat is, zonder de pijn van gisteren. VERGEEF JEZELF voor gisteren en iedereen anders. Laat gisteren maar bij gisteren, elke dag is een nieuwe dag. Wees ook niet zo gericht op de toekomst, op wat je allemaal nog wilt voor morgen waarbij je vandaag vergeet...

Geniet van dat wat er is op een bepaald moment en dan gaat je Saturnus veel beter in het hier en nu functioneren. NIET met dat gedonder van gisteren, NIET met dat van morgen, NIET met te laat, NIET met te vroeg. Maar dat betekent ook dat het een Saturnuskwaliteit wordt, die niet afhankelijk is van een ander en dat hij aan de binnenkant functioneert. Ik noem dat voor het gemak ook vaak een "innerlijke" Saturnus versus een "uiterlijke" Saturnus.

In Jeff Green's boek "*Pluto, de evolutie van de ziel*" houdt hij een inleiding over bewustzijnsstaten, en over de evolutionaire staat waarin iemand verkeert. Hij stelt dat die bewustzijnsstaat eerst vastgesteld moet worden voor je de horoscoop interpreteert. Hij deelt de mensheid grofweg in in een groep kuddedieren (70% van de mensen), in een groep mensen bezig met individuatie (20%) en een groep die op het spirituele pad zit (circa 2% van de mensen). En dat geldt dan voor alle culturen en alle tijden.

Je zou kunnen zeggen dat de kuddestaat overeenkomt met de "uiterlijke" Saturnus, Saturnus geprojecteerd op de buitenwereld. Tijdens het individuatie-proces beginnen mensen voor zichzelf te denken, je laat je niet langer leven door het dictaat van de status quo, en je gaat je afvragen "wat wil IK eigenlijk/" (Doet je dit niet sterk denken aan de verandering die je doormaakt op je 29,6, bij de Saturnus-return?)

Maar met dat besef, die bewustwording, komt ook verantwoordelijkheid.

Verantwoordelijkheid niet zo zeer in de zin van plicht en zwaarte, maar meer in de zin van "Wacht eens even, er is er hier maar een die zijn (haar) leven regelt, en dat ben ik zelf".

In zekere zin heeft Saturnus inderdaad met karma te maken, namelijk in de zin van onafgemaakte zaken. Dat is wat karma is: dingen die nog niet afgemaakt zijn. Maar na je 35e, (7 jaar na de Saturnusterugkeer) kun je opeens ook gaan merken, dat karma heel snel gaat: je kunt direct dezelfde dag nog opruimen wat je aangericht hebt, bij wijze van spreken. Als Saturnus tenminste goed functioneert en je in het hier en nu terecht bent gekomen, na de verwerking van het verleden. (Dat meestal plaats vind tussen je 30-33e). Het betekent dat je niet langer 10 jaar hoeft te wachten om iets terug te betalen, als je 's morgens een fout maakt, krijg je bijna onmiddellijk de gelegenheid die weer goed te maken! Mooi zit het eigenlijk in elkaar niet? Zo kun je "schoon" naar bed, met een schoon geweten dus. Een schuldig geweten (die niemand anders dan jijzelf jezelf aandoet), is heel belastend, je moet jezelf niet straffen, dan krijg je ook niet dat idee dat mensen anderen snel beschuldigen. Je kunt makkelijk beschuldigingen naar andere mensen lezen in alles wat mensen ongemerkt zeggen, omdat je zo zelf nog zou denken. Een schoon geweten betekent eigenlijk wel dat je een beetje verantwoordelijkheid neemt. Waarom deze nadruk op Saturnus omdat het over Neptunus zou gaan? Wel, Saturnus is de eerste poort naar God, en daar gaat het bij Neptunus om. Je geweten is de eerste en makkelijkst bereikbare functie van de Goddelijke staat binnen in je zelf.

Om terug te komen op die verschillende bewustzijnsstaten, het systeem van Jeff Green gaat als volgt: wij gaan door vele

incarnaties heen, we moeten er doorheen, je kunt Saturnus niet ontkennen. Je moet echt door de poort heen.

Hij zegt dat als je voor het eerst een menselijk leven meemaakt, dan heb je vaak niet altijd, die Mongoloïde staat. Zo'n Mongoloïde kind dat één en al liefde is maar nog niet echt werelds is aangepast. Langzaam aan, zegt hij, evolueer je naar iemand die de maniertjes van de wereld leert kennen. Dan krijg je ook dat je belangrijk wilt zijn in de wereld, je moet je positie gaan veroveren, dat noemt hij dan de "kuddestaat". Dat is dus zo van: "ik hou niet van astrologie, want in de bijbel staat....." Ik noem dat Saturnus projecteren, het staat ergens anders, je autoriteit ligt dan buiten jezelf. Voor jezelf denken hoort er niet bij: er staat toch professor voor zijn naam, dus neem je dat op "goed gezag" aan en denkt zelf niet na. Maar je hebt een heleboel levens, en op een gegeven moment word je steeds beter in dat wereldse gedoe en dan maak je het ook, dan red je het ook. Degenen die het beste in staat zijn om de wereld te leiden, zijn degenen die aan het einde zijn van de "kuddestaat", want die kennen alle maniertjes van de wereld. Grote politieke leiders, directeuren van dit en dat zijn meestal niet erg spiritueel, die kunnen dat heel erg goed, die weten precies hoe dat het er toe gaat.

Op een gegeven moment word je geboren in een leven als het zwarte schaap, de rebel.

Het is een soort van: ik ga niet mee met de consensus, dan moet je vast een heleboel planeten in Waterman hebben, een sterke Uranus, daar begint het mee.

Uranus is dan ook de eerste planeet na Saturnus. Daar begint de revolutie. Je wordt uitgestoten, want het probleem van Uranus is vervreemding. Jij hoort er niet meer bij, bij die groepen van de status quo, weg met jou! Astrologie is ook heel sterk voor jezelf nadenken, astrologie hoort ook niet bij de status quo, bij Saturnus, en moet ook niet door de overheid goedgekeurd worden, astrologie functioneert op Uranus, zelf nadenken, en heeft een INNERLIJKE Saturnus kwaliteit nodig, een geweten dus. Geen uiterlijke ethiek maar innerlijke ethiek.....

Iedereen wil diploma's op de deur!

Ben ik goed omdat daar een diploma hangt? Dat is de Saturnusstaat. Maar in elke cultuur, ook in de astrologencultuur: 70% is status

quo, Placidusmensen dus☺ en 20% zijn Kochmensen en individualisten.-:)) Placidus is doorzonwoning, Koch, is een woonboot:-))

(Even voor de goede orde: Geef aan de keizer wat des keizers is en aan God wat aan God is en dat betekent tegelijkertijd ook dat je net kunt doen alsof simpelweg VOOR die buitenwereld waarin je functioneert, je hoeft niet perse de rebel uit te hangen, aan de buitenkant kun je rustig leren om jezelf te gedragen en er zelfs tot op bepaalde hoogte in mee te gaan, we hebben het over een innerlijke Saturnus, die innerlijk beter weet).

Maar in die evolutiegang word je op een gegeven moment dus geboren in een familie als het zwarte schaap. Dan heb je die rebelse staat. Dan begint het. Dan begin je los te komen, je ontwikkelt in werkelijkheid, je begint los te komen van de consensus, je groeit. Je groeit uit de matrix. Jung noemt dat het individuatieproces.

Het individuatieproces is het proces dat je eigenlijk compleet ontworteld raakt en bij jezelf terugkomt.

Dat kan een compleet chaotische staat tussen zitten, erg vervreemd ben je dan. De mensen die heel hard schoppen tegen het systeem, de echte revolutionairen, dat zijn mensen die voor het eerst of vrij nieuw in die "zwarte schaapsituatie" zitten. Maar op gegeven moment worden mensen wijzer, dan leer je inderdaad: *give to God what is Gods and give to Caesar what is Caesars*. Dan ben je zo vrij aan de binnenkant, dat je aan de buitenkant mee kunt geven!

En dan kom je bij die wilgenboom. Je bent zo zeker van jezelf dat het bv. helemaal niet uitmaakt of je eens Placidus systemen gaat gebruiken of niet. Op het moment dat je reageert ben je afhankelijk, de rebelse staat is nog steeds afhankelijk van het uiterlijke systeem in het schoppen er tegen aan.

De volgende staat is die 20% van de mensen die bezig is met het individuatieproces. En op een gegeven moment is het zover, dan ben je vrij. Dan komt de spirituele staat. Er is maar 2-5% van de mensen met het spirituele pad bezig. Zo weinig. Daar zitten ook nog weer onderlagen in. De guru's zeggen ook: van de duizend volgelingen zal er maar eentje mij vinden of God vinden. Maar het doet er niet toe. Uiteindelijk vinden we het allemaal, als je maar lang genoeg leeft en

veel levens en levens hebt. Uiteindelijk gaan we daar heen. We gaan terug naar God.

Gerda: er zijn natuurlijk veel mensen die spiritueel zijn, waarvan je het helemaal niet weet aan de buitenkant. Heel veel mensen roepen: ik ben hier mee bezig, daar mee bezig, zoeken in de buitenwereld. Mensen die het spirituele pad volgen, daar kun je het vaak niet van zien. Ik weet niet waar die 5% dan vandaan komt.

Joyce: 5% mensen zijn nog steeds een hele hoop mensen.

*Gerda: ik zou het veel hoger zetten.
Aukje: vele zijn geroepen, maar weinigen gaan.*

Joyce: je hebt helemaal gelijk. Heel veel mensen hebben de taak niet om iets aan de buitenwereld te verkondigen. Die zijn het voorbeeld in hun leven. Maar die zijn heel stil.

Aukje: maar die kom je niet met bosjes tegen.

Joyce: in die zoektocht naar God, naar het spirituele, hoeveel mensen kennen God?

Wat Jeff Green niet vertelt, nu kom ik weer met m'n Saturnus, die staten die je overal in alle culturen en in de hele geschiedenis vindt, die zitten allemaal in onszelf, ook in één leven. 70% van mij reageert consensus, wat ook wel meegaat, ik heb 20% individualistisch gedrag, ik heb ook vast ergens het mongoloïde kind in me.

Als ik nu eens kijk naar mijn hele leven, toen ik begon was ik volgens mij ook een beetje mongoloïde. Ik kwam daar die wereld binnen, ik kon nog niets, ik had nog geen coördinatie en ik was compleet open en afhankelijk, één en al Neptunus en ik had de Saturnus nodig van mijn pappie en mijn mammie om de luiers om te krijgen. Het duurde héél lang voordat ik bv. mijn veters kon strikken, dat moesten ze me allemaal leren, hoe het hier in de wereld ging. Ik was dus ook een beetje mongoloïde, ik was net geboren. Het is een staat van zijn.

Jonge mensen tussen 12 en 16-17 jaar, dat is de onzekerste leeftijd, moeten door de

groep geaccepteerd worden, behalve als je misschien naar de vrije school gaat. De meeste mensen die vinden tegen die tijd hun moeder er niet meer uitzien, daar willen ze niet meer bijhoren. Het is heel belangrijk in die fase om door de groep geaccepteerd te worden, merkkleding e.d. Die kinderen zijn zo vreselijk onzeker, want ze willen erbij horen. Daar is het heel sterk consensus, groepsvorming, vorming van: ik moet erbij horen.

Rupert schreef zo mooi in zijn boek over cosmische cycli: als je in die fase van je leven een beroep kiest, dan is dat een beroep wat heel sterk te maken heeft met dat je het wilt maken, dat je erbij wilt horen, dat is een consensusfase.

Als je op je 29ste nog een keer verandert, dan begint het te veranderen, want we groeien en we krijgen inderdaad de eerste Saturnusreturn, als we 29,6 jaar oud zijn.

Dat is het belangrijke moment waarop potentieel Saturnus omkeert van de uiterlijke kwaliteit van Saturnus naar de innerlijke kwaliteit. Daar begint het pad.

We hebben dus ook simpelweg drie staten van Saturnus in ons leven.

De eerste staat van 0 tot 29 is een externe Saturnus. Neptunus is een en al chaos of mogelijke inspiratie, maar er is vrij weinig bewust, dat komt allemaal van buiten.

Ik doe astrologie sinds mijn 21ste. Ik had mijn mond vol van bewustwording toen ik 22-25 was. Toen ik 29 was, wist ik eindelijk wat ik zei. Wist ik voor het eerst wat het was: bewustwording, ik werd me bewust van de dingen. Dan worden we opnieuw geboren in ons spirituele wezen, potentieel, maar dat moet ontwikkeld worden.

Heel veel mensen gaan tussen hun 29ste en 33ste nadenken over wat er eigenlijk vroeger is gebeurd. Dat is de psychologische periode om het hele familieverband eens uit te werken.

Daarom, als je met iemand een consult doet, dan is het heel prima om over die ouders te gaan praten tussen hun 29ste en hun 33ste. Maar als zo'n persoon 40 is heeft hij er helemaal geen belangstelling meer voor, die heeft dat hopelijk geïnternaliseerd.

70% van de mensen doet dat misschien pas bij de tweede Saturnusreturn of nog niet. 20% van de mensen verandert in een zoeker na de Saturnusreturn.

Sommige mensen hebben de kansen, maar gaan dan weer snel door en dan blijven ze

zitten in de kuddestaat, de consensusstaat. Niets mis mee, want het kan best zijn dat het evolutionair de bedoeling is dat ze even pas op de plaats maken. Want je moet er doorheen, je mag geen stappen overslaan, want dan moet je altijd weer terug. Je kunt te snel groeien, dan moet je terug. Je mag geen stappen overslaan, dat heeft geen zin, het moet totaal worden. Die kuddestaat is maar tot je 29ste eigenlijk, in jezelf. Je moet het eigenlijk maken voor je 29ste, dan moet je het in de wereld gemaakt hebben, werelds leven is tot je 29ste.

Daarna begint het innerlijk leven, dan begint potentieel Saturnus te veranderen. Want Saturnus is de poort om bij Neptunus te komen. De stem van je geweten zonder die kerkelijke stem van: jij bent niet goed. Kan ik mezelf in de ogen kijken., is veel belangrijker! Kan ik mezelf in de spiegel waarnemen? Dat is veel minder angstig dan de meeste mensen denken. Je kunt een complete chaoot worden als je dat niet kunt.

Ik had een keer een man op bezoek, die bij mij een vloertje legde op de zolder. Die man deed dat zwart, hij had in die tijd een uitkering. Op een goeie dag, hij had de hele dag op zolder gewerkt, loopt hij naar buiten en daar ziet hij aan de overkant van de straat een man staan en die kijkt naar mijn huis. Die jongen gaat naar huis en komt de volgende dag in totale paniek bij me binnen. Hij had het gevoel dat hij gecontroleerd werd, dat die man vast gehoord had dat hij op zolder zat met een hamer. Ik dacht bij mezelf: dat is wat je noemt last hebben van wroeging.

Dat is dat je je Saturnus buiten jezelf plaatst, afhankelijk bent, je word dan ook bang en angstig, daar slaap je niet zo best op, dan heb je spookgedachten. Dan zie je ook overal vijanden buiten je. Dan denk je ook dat die man jou controleert. Die man was gewoon aan het kijken naar het huis. Niets aan de hand met die man. Dat was dat spookbeeld van de angst in je eigen hoofd, je was ergens bang voor en dan gebeurt het. Dan kun je twee dingen doen. Je kunt zeggen, dat gebeurt niet. Je kunt zeggen, wat is er zo erg als het wel gebeurt. Aanvaard de consequenties van je keuzes, dan word je vrij. Uranus gaat over vrijwording, volgende stap.

Je wordt vrij als je bewust een keuze maakt en de consequenties aanvaardt en als het

misgaat, dan gaat het maar mis. Wat is daar eigenlijk voor ergs aan? Maar die angsten die we hebben, Saturnus is al die angsten. Het is in ieder geval een mooi voorbeeld. Ik heb dat zelf ook wel eens, dat ik loop te drenzen en te doen, dat gaat dus niet, en dan zeg ik tegen mezelf: 'wacht eens even, stop!'. Dan ga ik stil staan bij mezelf. Dat is wat Saturnus ook doet, stilstaan bij jezelf, en dan kom ik tot een rustpunt in mezelf.

Vroeger was het zo, toen ik 29 was, toen was er een Pluto-Saturnusconjunctie aan de hemel, we hebben nu een oppositie. Ik heb een vrij intense Saturnusreturn gehad, mag je wel zeggen, niet vervelend, ik heb de magie van Saturnus toen ontdekt. ...

Vroeger had ik heel sterk de gedachte van: 'als je nu maar Saturnus aanpakt, hoe zuur de appel ook is, dan gaat het goed'. Dat had ik dus inmiddels ontdekt voor mezelf. Je moet je Saturnus niet ontvluchten, je moet er doorheen, pak hem aan!. Ik heb een Mercurius in Steenbok, vierkant Saturnus, en durfde vroeger mijn mond niet open te doen, ik was een heel verlegen kind, ik kon niet spreken, ik kon niet uit mijn woorden komen, ik was angstig over wat andere mensen van me vonden.

Maar ja, ik deed aan astrologie, dat deed ik dus al vanaf m'n 21ste, en dacht, "laat ik maar een cursus Spreken in het Openbaar volgen". Daar kun je niet voor zakken, godsonmogelijk is dat, maar ik zakte dus wel☺

Yogananda maakt het nog veel mooier, die zegt het heel simpel, en dat zeg ik tegenwoordig ook liever tegen mensen, *'het komt gewoon omdat je het nog niet vaak genoeg gedaan hebt'*. Dat is waar, doe het nu maar vaker, op een gegeven moment word je er een oude rot in, een autoriteit.

Ik zeg niet meer "mensen, houd op met die angst". En zeg tegenwoordig simpelweg, "de angst komt omdat je het niet vaak genoeg gedaan hebt, ga door, ga door, ga door."

Het helpt, die gedachte helpt heel goed.

In ieder geval, ik verdien nu dus mijn brood met kletsen. (Saturnus heer 2 vierkant Mercurius in Steenbok in 2.....:-))

-Wordt vervolgd hetzij in de Astrokrant, hetzij in een nog uit te komen boek, de timing is volgens Indian Time!-

Een nieuwe psychologie dank zij de astrologie -Alexander Ruperti-

-vertaald uit het Frans door Béatrice Boucher-

Het debat is nu (1979) op zijn hevigst tussen de astrologen: sommigen zijn overtuigd dat astrologie geassimileerd moet worden met een zekere vorm van dieptepsychologie, anderen geloven dat ze de concepten uit de huidige psychologie niet nodig heeft omdat ze al alles bevat dat nodig is voor een complete uitleg van het karakter en het leven van een persoon.

Dit debat komt in feite voort uit een zeker verwarring, omdat deze, zelfs wanneer men zich beperkt tot de karakteristiek van de astrologische symbolen zoals deze of via de traditie of via de huidige teksten beschreven zijn, op zich van psychologische orde zijn. Het lijkt mij dat de keuze eerder gemaakt moet worden tussen het zich beperken tot het begrijpen van een persoon aan de hand van de oppervlakkige psychologische betekenis uit de traditionele astrologie, of door te proberen de aard van een persoon te interpreteren gebaseerd op de nieuwe concepten uit de dieptepsychologie.

Deze laatste mogelijkheid betekent niet dat de astroloog zijn astrologie moet aanpassen aan een psychologisch school, Freudiaans, Jungiaans, of anders, maar eerder dat de structuur van ons astrologische werk aangevuld moet worden met nieuwe en diepere gegevens over de menselijk aard.

De kracht van de astrologie is juist gelegen in haar vermogen dingen te reduceren tot het essentiële, aan de hand van een beperkt aantal symbolen in vergelijking tot de fenomenen die ze beoogt te beschrijven. Het is daarom juist de astrologie die, gezien haar relatie tot psychologische concepten, de actieve factor moet zijn en niet de psychologische elementen. Anders gezegd, dankzij de astrologische symbolen, kan de astroloog de psychologische concepten organiseren en synthetiseren, en ze verwerken in een breder en universeel referentie-kader. Hij moet zich niet beperken

tot de uitspraken van een bepaalde psychologische school. Hetgeen wel is gedaan door de meest astrologen die geprobeerd hebben de nieuwe psychologische concepten te integreren binnen de astrologie. Iedere psychologische school is begrensd door haar eigen bijzondere standpunt, een standpunt dat niet persé helemaal waar is en het ook nooit volledig is in de meeste gevallen. Ik geloof dat dit de reden is waarom vele astrologen tegen psychologie zijn: ze weigeren om bijvoorbeeld vanuit een Freudiaanse standpunt de persoonlijke problemen van een individu te verklaren. Ze zijn niet tegen de psychologie op zich, maar tegen een beperking van de astrologie door bepaalde (begrensde) psychologische scholen. De astrologie bevat juist dat wat de verschillende psychologische scholen missen als het gaat om het begrijpen van de menselijke natuur, omdat haar basis niet van empirische aard is.

Een verhaal.

Een voorbeeld hiervan gebeurde in Engeland tijdens het congres van de Astrological Association in september 1979. Ik was gevraagd een lezing te geven over de belangrijkheid van de *leeftijd-factor* (1) voor de astrologische raadgeving. De "leeftijd-factor" ontleent haar wezenlijke betekenis aan een aantal occulte wetten die een bepaalde betekenis geven aan de verschillende niveaus van Zijn van een volledig ontwikkeld menselijk wezen. Een menselijk wezen is veel en veel meer dan dat wat de moderne psychologie accepteert. Men heeft het al gezegd: het woord psychologie refereert aan een studie van de ziel, maar de ziel komt in geen een psychologische theorieën voor, want niemand weet wat dat is en niet iedereen gelooft in haar bestaan.

Hoe dan ook, we kunnen de analyse van een mensenleven baseren op de ontwikkeling van vijf niveaus van zijn, ieder niveau beslaat een periode van ervaringen van 7 jaar. Zo'n benadering sluit perfect aan bij de cycli van Saturnus en Uranus. Zo gaat ieder mens door cruciale kruispunten heen rond de leeftijd van 27 à 30 en van 56 à 60 jaar. Wendingen die theoretisch gezien een nieuwe begin zouden moeten creëren. Om de overeenkomst te kunnen vastleggen tussen leeftijd en geleefde ervaring baseert de astroloog zich op astronomisch en occulte

gegevens: want Saturnus geeft ongeveer elke 30 jaar een nieuwe cyclus aan. Deze theorie is niet het resultaat van empirische waarnemingen; het is een hypothese waarvan de astroloog de toepassing en ontwikkeling in het echte leven observeert.

Om terug te komen op mijn lezing in Engeland. Kort na mijn aankomst ging ik naar de boekenstand. Mijn aandacht werd getrokken door de titel van een boek geschreven door een professor in de Psychologie aan de Universiteit van Yale: "De seizoenen in het leven van de mens". Ik kocht het boek en bladerde er vluchtig doorheen. Het amuseerde me te zien dat de schrijver en zijn collega's vanuit een empirische werkwijze zoals de meeste zogenaamde wetenschappers het doen, ook tot de conclusie waren gekomen dat 30 en 60 jaar cruciale leeftijden waren voor de mens. Maar wat me het meest amuseerde was de manier waarop dit boek aan het publiek werd gepresenteerd. Ik citeer: "de meest ambitieuze uitleg over de cycli in het leven van een volwassene"..."het eerste volledige verslag over de ontwikkelingsstadia van een volwassene. Dit boek onderzoekt en legt de specifieke periodes uit van persoonlijke ontwikkeling waar alle menselijke wezens doorheen gaan en die een gemeenschappelijk draad vormt voor alle mensen". Bestseller in de VS, dit boek, gepubliceerd in 1978, was het resultaat van 10 jaar observatie van het leven van duizenden mensen door een team van onderzoekers. Mijn lezing over het zelfde onderwerp, was gebaseerd op de waarnemingen die door Rudhyar waren gedaan zo'n 37 jaar vóór die tijd, waarnemingen die ik herhaaldelijk heb ontwikkeld en sindsdien gebruikt .

De wetenschappelijke psychologen willen de basis van onze redeneringen en ons werk niet accepteren hoewel ze, in vele gevallen, tot gelijke resultaten komen uitgaande van gebeurtenissen om te komen tot dat wat onderliggend is aan deze gebeurtenissen. Maar er is een essentieel verschil tussen wat de psycholoog observeert en de zin (richting) die de astroloog kan geven aan het leven van een persoon, als menselijke wezen: het is de betekenis die verband houdt met de verschillende leeftijden. De astroloog werkt vanuit het universele naar het bijzondere (vanuit het geheel naar het deel) ,

hetgeen hem de mogelijkheid geeft een globalere betekenis te geven aan iedere leeftijd. De psycholoog vertrekt vanuit het bijzondere (de afgezonderde deeltjes) en probeert een universele wet te stellen die vervolgens altijd beperkt wordt door zijn aardse begrip van het leven en de menselijke natuur. We zouden eerlijk gezegd sneller vooruit kunnen komen als de zogenaamde wetenschappers opener zouden staan tegenover de astrologie. De empirische methodes zouden dan gebruikt kunnen worden om de validiteit te testen van de theorieën gebaseerd op de astrologie.

Ik heb dit verhaal verteld omdat ze perfect past binnen onze discussie over de verhouding tussen astrologie en psychologie. Helaas, te lang al hebben de astrologen die probeerden een verband te leggen tussen beiden, hun astrologisch inzicht laten beperken door psychologische oplossingen die gebaseerd zijn op empirische waarnemingen. Ze hebben niet geprobeerd om een nieuwe dimensie te geven aan de psychologische kennis door de astrologische symbolen te gebruiken. Met ander woorden, ze hadden moeten proberen de psychologie aan te passen aan de astrologie in plaats van andersom.

Humanistische en mechanistische benaderingen.

Voor wie de problemen van de menselijke natuur bestudeert, is de intrinsieke behoefte van de mens aan begrip en psychologische heroriëntatie bekend; Zij alleen kunnen het misbruik van de enorme machten omzeilen die de wetenschappelijke technologie in de handen legt van een, in psychologisch opzicht, onrijpe mensheid die in spirituele verwarring verkeerd. Onze voorouders werden overheerst door alles wat de fysieke wetenschap, dankzij haar kennis van de materie, kon produceren aan gereedschappen die weer gebruikt werden voor materiele voordelen. De tragedie, en zonder twijfel ook de cataclysmen van onze tijd, is het resultaat van deze overheersing. We zijn de erfgenamen en nog steeds slaven van het 19de eeuwse materialisme, slaven van het soort gebruik dat mensen hebben gemaakt van deze exacte wetenschappen en haar producten, de fysica en de mechanica. De weg van onze emancipatie loop via de psychologie, zolang we niet een of ander

-Alexander Rupert-

subtiel en min of meer exacte fysieke inhoud associëren met dit woord. Zolang onze benadering van het innerlijke leven van de mens menselijk blijft en niet mechanistisch.

Het dilemma van "de mens tegen de machine" is populair geworden. We moeten als mensen handelen, zijn en voelen als mensen. En toch lijkt het moeilijk voor onze psychologische leraren om over vrouwen en mannen te praten in andere bewoordingen dan alsof ze machines of dieren zijn die door hun instincten gedreven worden. Ze analyseren het leven van de mens en zijn driften vanuit concepten die direct afkomstig zijn van de 19de eeuwse visie over de krachten van de materie. De psychologie heeft zich in zekere zin ontwikkeld als exacte wetenschap, afgeleid van de fysica en de chemie. En de meeste van de huidige psychologen beschouwen de mens als een stoffelijke verschijning, product van een maatschappij die overheerst is door economische krachten.

En zo worden de echte fundamenten van een waarlijk psychologische benadering van de menselijke waarden en problemen ontkend. Wat een nieuwe benadering van het leven van deze eeuw had kunnen zijn, wordt verstikt door de spoken van de 19de eeuwse materialisme. De meeste psychologen zijn nog 19de eeuwse mensen, hun mentaliteit wordt beheerst door ouderwetse ideeën over de ware natuur van de mens. Ze kunnen zich niet ontdoen van Darwin en Freud noch van de materialistische filosofie van de Duitse school uit het midden van de 19e eeuw. (*"De mens is wat hij eet"- "het denken is een secretie van de hersenen.."* etc.) en nog minder van de ideeën van de behavioristen.

In onze scholen worden de jonge generaties doordrenkt van zo'n onderwijs. Het directe resultaat is een totaal gecommmercialiseerd maatschappij, gebaseerd op productie en winst, waarin gadgets, technische specialismen en totalitaire politiek ons slaafs maken. (of gevangen houden). Daarnaast ontwikkelt de psychologie zich als een instrument voor een grotere productie, een

grotere controle van de Staat, of als methode voor efficiënte propaganda en PR-methoden. De mens is geconditioneerd om te denken dat hij een productie en consumptiemachine is: een sociaal dier; een deel van de kudde.

Dit alles is het negatieve aspect van de ontwikkelingen van de 20ste eeuwse psychologie. Toch komt er langzaam maar zeker een positief aspect tevoorschijn uit deze vervreemdende 19de eeuwse matrix. We beginnen te begrijpen dat de psychologie op andere principes gebaseerd moet worden dan die van de exacte wetenschappen. En vooral, te midden van de concepten die aan de psychologie zijn ware en positieve betekenis geven, moet het concept vorm krijgen die de mens beschouwt als een in essentie spiritueel wezen dat door middel van zijn fysieke lichaam functioneert om een bepaald doel te bereiken.

Veel mensen geven het volgende antwoord hierop: "Hoe kunt u weten of de mens in essentie een spiritueel wezen is dat zijn eigen bestemming volgt, en niet een sociaal dier is dat probeert zich aan te passen aan zijn natuurlijke omgeving, fysiek en sociaal, op een zo sterk mogelijke bevredigende en winstgevende manier?"

Ik antwoord hierop: "Hoe weet u dat de mens geen spiritueel wezen is?" Een aantal generaties van materialisten hebben ons bewezen hoezeer het menselijke lichaam lijkt op dat van dieren en hoe de af- of aanwezigheid van materiele goederen hem kunnen veranderen. Maar men zou ook het accent kunnen leggen op het feit dat de mens iets in zich heeft dat maakt dat hij in staat is wonderlijke heldendaden te verrichten die van totaal andere orde zijn dan deze dierlijke realisaties, inbegrepen de transformatie van materie. Wat is dus "dat" iets in de mens?

We kunnen dit iets "geest" noemen, intellect of een andere naam geven, het maakt niet uit, want we kunnen het principe of het vermogen begrijpen dat maakt dat de mens mens is, dat het iets is dat essentieel is in hemzelf, of dat het een product is van zijn lichaam afhankelijk van de grootte van zijn hersenen of van welk ander biologische eigenheid. Men hoeft het er noch mee eens te zijn, noch het feit te ontkennen om te geloven dat de mens een spiritueel entiteit is en dat dát het geheim van de psychologie vormt; we hoeven slechts ons standpunt,

onze uitgangspunten of de kwaliteit van onze interpretaties van de feiten te herzien.

De wetenschap wijst ons de weg. Ze neemt een steen die we kunnen zien, aanraken en die ons kan verwonden: en bij de magie van enkele wiskundige formules overtuigt de fysicus ons dat deze steen zwaar en compact is en voor een groot deel uit leegte bestaat en uit enkele atomen die met een ongelooflijke snelheid bewegen. Daarna bewijst hij dat deze zelfde atomen in werkelijkheid een energetische vortex is en dat doet hij door ons te wijzen op de productie van energie dat vrijkomt bij een atoombom.

Wat blijft er over voor de materialist en zijn materie? In feite niets meer. De fysicus zelf onthult ons dat het universum een groot energieveld is, een complexe structuur van tijd-ruimte en van elektromagnetisme, een onbegrensde structuur, een kosmische entiteit dus waarin ontelbare kosmische entiteiten zijn, en vele universums.

De wereld van de krachten.

Waarom zouden we de menselijke natuur niet op een vergelijkbare manier interpreteren? Waarom zouden we het individu niet kunnen beschouwen als een "klein universum", een structuur van ruimte-tijd en van spirituele en mentale energieën? Waarom zouden we niet de stof en het Leven zelf kunnen interpreteren vanuit een standpunt gebaseerd op het innerlijke leven van de mens? En waarom zou de natuurwetenschap niet uit te leggen zijn vanuit een zeker vorm van psychologie die zich op een hogere plan bevindt, in plaats van dat het de psychologie terugbrengt tot een verlengstuk van de biologie en de chemie. Om dat te bereiken is het voldoende terug te gaan tot de basisconcepten van de menselijke natuur, gevormd door alle beschavingen tot aan de laatste drie eeuwen alsmede door de Europeanen zoals Paracelsus en vele andere grote geesten, erfgenamen van de oude kennis van de "wereld van krachten". De moderne natuurwetenschappers zijn op een catastrofale manier vooruitgekomen in deze wereld van krachten omdat deze vooruitgang gebaseerd is op materialisme. Het groeit in een maatschappij die beheerst wordt door bezitsdrang, verlangen naar macht en naar een destructieve vorm van massa-psychologie.

De oude denkers en hun moderne nakomelingen hebben zo nu en dan verwezen naar deze "wereld van krachten" onder de naam van "astraal" of "sterrenkrachten". Door dit te doen, bedoelden ze niet te zeggen dat de aarde tot het "materialisme" behoorde en dat alleen het domein van de sterren en de hemel tot "deze wereld van kracht" behoren. Zij wilden juist benadrukken dat de wereld van krachten overal om ons heen is en ieder deeltje van de materie interpenetren, ook het menselijke lichaam. Want uiteindelijk gebruikten ze de term "astraal" omdat voor hun de totaliteit van de Hemel (uitspansel) met zijn lichten het zichtbare beeld en een passende voorstelling is van het "innerlijke wezen" van de mens; de mens als een reductie van een universum (microkosmos) vol uitstralende energieën. Het woord "astraal" veronderstelt dus een specifiek standpunt betreffende de werkelijkheid, een benadering vanuit een andere hoek van de menselijke (wapen)feiten; gelijk het woord "elektronica" een conceptie van de materie impliceert die van de klassieke Europese natuurwetenschap een antiquiteit maakt. De psychologie in zoverre ze herdacht en geherformuleerd moet worden, zou, om rekening te kunnen houden met deze nieuwe tendensen, moeten zoeken naar een intergratie van deze astrale benadering en de mens beschrijven op een nieuwe manier (of juist zeer oude manier!). Een menselijk wezen is in potentie in staat een concrete manifestatie te worden van goddelijke orde waarvan de Hemel een voorstelling of een beeld is. De menselijk wezens zijn zielen, werelden van energie en licht, en niet alleen verzamelingen van materiele cellen en pakjes complexen die mythologische namen dragen. Alle astrologie die werkelijk psychologisch is zou ons moeten overtuigen en ons moeten laten zien hoe men bewust wordt van zijn innerlijke wezen, van onze "hemelse" aard, het goddelijk beeld in ons. De horoscoop van een individu is de voorstelling op het tweedimensionale vlak van de hemel op het moment van zijn eerste adem; het is daarom een symbolische voorstelling van het astrale wezen van de nieuwe geborene. Het is het symbool van potentiële incarnatie van de Geest in een fysiek lichaam gemaakt uit aardse materie. Het is de goddelijke handtekening van de

mens, oftewel van het doel dat de mens heeft te vervullen in een goddelijk universum. Dit doel is in essentie en altijd om een behoefte van de aardse natuur te verrijken, met andere woorden om een klein deel van deze materie of elementen van de dierlijke (of aardse) menselijke natuur om te vormen tot een hogere niveau. Omdat de horoscoop ons op symbolische wijze vertelt hoe het individu dit doel kan bereiken, kan de astrologie een precies instrument worden voor de ware dieptepsycholoog. Het doel van de psychotherapie is niet, in feite, om het individu te leren zich aan te passen aan zijn omgeving maar veel eerder, om hem te helpen om een vollediger incarnatie van de geest te worden, dat wil zeggen om zijn goddelijke doel te vervullen. Of dit een gelukkig, comfortabel en aangepast leven inhoudt of niet.

Dit vereist de nodige bijstelling wanneer het individu efficiënter wil worden ten opzichte van het ware doel van zijn leven; maar deze efficiëntie vereist niet wat de gemiddelde psycholoog aanpassing aan de omgeving noemt. Aanpassing OK, maar waaraan? Met wat moeten we ons harmoniseren? Is het met onze maatschappij en zijn ongelooflijke verwarring, zijn handelsgeest, zijn spiritueel leegte, in zijn algehele futiliteit en in de totaal afwezigheid van werkelijke waarde? Of moeten we ons afstemmen op de * innerlijke ordening van onze individuele en unieke zijn, het goddelijke beeld in ons, de sterrenhemel die het goddelijke doel is waarom we moeten incarneren door creatieve daden gedurende ons hele leven in dit aardse lichaam?*

Het lichaam is niet het Zelf. Het kan wel de manifestatie worden van dit Zelf of op zijn minst een middel om het doel van dit Zelf te vervullen in de context van zijn familie, vrienden of andere sociale netwerken. De energieën die dit doel helpen dienen vormen mijn astrale 'wezen' zoals symbolisch uitgebeeld in de geboortehoroscoop. Dit Zelf is niet de horoscoop maar de horoscoop kan me wijzen op de energieën die ik tot mijn beschikking heb, als ik hem op de juiste manier lees. Het kan me op het ritme en de ontwikkeling wijzen en op enkele belangrijke valkuilen tussen de onderling op elkaar inwerkende krachten, net als het op spanningsvelden, plichten, crisis en nodige heroriëntatiemomenten kan wijzen. Het kan me mijn belangrijkste conflicten onthullen evenals de verschillende mogelijke oplos-

singen die ik kan gebruiken om een effectief te worden van het doel dat de hemel altijd onthult aan hen die ogen hebben om te zien.

De ziel, energiewezen.

Dit kan allemaal wel vreemd overkomen of een beetje belachelijk voor wie zich bezig houdt met voorspellingen, of zelfs voor de eerlijk astrologiestudent die wetenschappelijk en feit-gericht georiënteerd is. Toch zijn deze ideeën de uitdrukking van een zeer oude astrologische traditie en van een ware religieus-occulte gedachte. Het is deze traditie die de huidige psychologie op de een of andere wijze moet integreren en verwerken in haar gedachtegang en technieken, tenminste als het doel van deze psychologie is, een antwoord te bieden aan een mensheid die in een socio-economische maalstroom gevangen zit die haar onherroepelijk leidt naar toevluchtsoorden en strijdvelden.

Volgens mij bestaat de eerste stap voor deze psychologen uit een herziening van hun houding tegenover de mens, zijn waarde en de betekenis en doel van zijn leven. Ze moeten in de mens een spirituele entiteit zien die een verzameling van krachten gebruikt om tot een nieuwe integratie van de aardse (en socio-culturele) materie te komen. Op een zelfde wijze als het zaad dat in de grond kiemt, chemicaliën tot zich trekt en deze assimileert en integreert en zo de substantie vormt voor de wortels, de stengel, de bladeren en de vruchten in volwassen planten.

Een waarlijk astrologische psychologie kan de mens helpen stapsgewijs te komen tot integratie en op die manier de ziel te laten zien in zijn leven en zijn dagelijkse taken. De ziel is de energie van zijn wezen die de ware aard van de mens is. Het is de ware hemelse aard, de harmonische dynamiek van zijn creatieve vermogens. En deze ziel moet zich door middel van de mens manifesteren. Dit in afstemming op de hemelse patroon van zijn "astrale"wezen.

Daarom moet we hem eerst kennen. Astrologie kan ons helpen bewust te worden van de ingrediënten, de grote lijnen, de contouren dankzij de symboliek die in de horoscoop besloten ligt. De astrologie helpt ons door te opperen dat we naar de hemel moeten kijken in plaats van naar de grond wanneer we op zoek gaan naar de ware aard van de mens als bemiddelaar van de geest.

Astrologie kan ons leren dat de vermogens van het universum en die van onze persoonlijkheid een gemeenschappelijk basis hebben omdat zij naar dezelfde ritmes luisteren, en dat we dát kunnen bewijzen. Tenslotte kan de astrologie door een studie van deze cyclische ritmes ons helpen effectieve bemiddelaars te worden van ons goddelijk doel bij geboorte.

De twee grote stromingen

Ik bevestig dat de astrologie ons een nieuwe psychologie kan geven, een psychologie van de harmonie. Maar eerst moet de psychologie zijn exclusief analytische en empirische gericht houding laten varen. Ze moet ook begrijpen dat wat we evolutie noemen, of uitstijging boven de materie, constant gepolariseerd wordt door een kosmische afdaling, door een involutie van de geest. Deze kosmische afdaling van het universeler en simpeler naar het individuele en het complexere is een proces dat zich op het mentale niveau afspeelt. Het staat niet buiten de evolutie van het stoffelijke maar werkt eerder binnen de elektromagnetische velden zoals ze gecreëerd worden door deze kosmische vervulling en door de progressieve specialisatie van de universele geest.

Vanuit dit standpunt gezien, is de geest niet het resultaat van een proces van zintuiglijke waarnemingen en van mentale beelden die zich vertalen in gedachten en concepten zoals de empirische en materialistische georiënteerde psychologie ons graag doet geloven. Het is een vormgevend of structurerend vermogen dat zowel in de vorm van de Nebuleus aanwezig is als in de individuele ego's. Om deze redenen kunnen we onze zonnestelsel beschouwen als een kosmische baarmoeder, een elektromagnetisch veld dat onherroepelijk de ontwikkeling conditioneert van alles wat we op aarde of op ieder ander planeet kunnen vinden.

De nieuwe psychologie zou moeten zoeken naar integratie van deze twee grote stromingen van het Universele Al: de evolutionaire klimming van de atomaire stof tot menselijke lichamen en de involutaire afdaling van de geest, de structuur van het universum in die van het individuele ego. In en door deze integratie zal de geest zijn expressie vinden in de mens omdat het de essentie is dat we moeten herkennen, altijd

en overall, in en door de integratie van tegenoverstelde polariteiten.

Juriens, oktober 1979

(1) De leeftijdsfactor wordt uitgebreid (en heel boeiend) behandeld in "Cosmische Cycli van Wording", door Alexander Ruperti. CHTA, 2^e druk 2001. Bestelinfo: 0575-516479

Wanneer word je astroloog?

Een van mijn astrologiecuristen vroeg zich na 6 maanden astrologiestudie af, of ze wel op weg was naar het juiste beroep of dat ze toch beter iets anders kon gaan doen. Maar wanneer word je eigenlijk een astroloog? Het valt niet mee daar iets over op papier te zetten, maar ik deed een poging voor alle emailcuristen, en gebruik daarbij een filosofie die ook besproken wordt in het artikel over Neptunus in dit nummer.

Om te beginnen denk ik niet dat iemand het beroep van astroloog kiest, het beroep kiest jou. Van oudsher waren astrologen priesters, en was astrologie voor ingewijden. Maar wat wordt bedoeld met ingewijden? Dat zijn waarschijnlijk mensen die zichzelf kennen, eigenlijk mensen die het Zelf kennen. Ik denk dat het waar is, dat je een ander niet kunt helpen als je je zelf niet eerst kent cq als je Het Zelf niet eerst kent, ----alleen, dat geldt in werkelijkheid voor alle "helpende beroepen". In dit opzicht denk ik vaak aan de verdeling die Jeff Green maakt van de wereld in zijn boek Pluto, (deel I), waarin hij stelt dat mensen door vele levens heen een bepaalde ontwikkeling mee maken:

1) eerst kom je bijna nieuw op de aarde en moet alles hier nog leren (net zo iets als dat je in dit leven nieuw op de aarde komt en een baby bent).

De indeling van Green is dat er in alle culturen en in alle tijden 5% mensenzielen zijn die praktisch voor het eerst op de wereld zijn - die hoeven nog geen verantwoordelijkheid te dragen en kunnen vol liefde, maar onbewust, de wereld in (bijv. mensen die hun levenlang in een inrichting zijn of zo en geen verantwoordelijkheid hoeven te dragen) (Net als babies die zelf nog niets kunnen, als je aan ons zelf denkt)

2) dan ga je je in de wereld begeven en je daar een positie in verwerven.

Dat gaat met vallen en opstaan en na een heleboel levens, ken je de wereld misschien wel zo goed, dat je haar kunt leiden: politieke leiders hebben vaak al heel wat wereldse levens achter de rug en kennen het klappen

van de zweep. Het zijn fasen waar je dóór heen moet. Ik vergelijk het als ik het terugbreng naar één leven, met de fase van 20-29 jaar: de fase waarin je een wereldse carrière gaat maken. (Die mislukt dan uiteindelijk rond je 30e als alles goed is of anders gesteld: bevalt je dan niet meer).

Green stelt dat 70% van de mensen in deze fase zit, en ik denk dat 70% materiaal binnen in ons zelf ook ambitieus is en het in de wereld wil maken, zeker als je nog wat jonger bent, en die fasen moet je doorheen (je kunt ze niet overslaan), het is het dragen van verantwoordelijkheid in de wereld.

3) de volgende fase (ca 20%) zijn de mensen die individualiseren. Als je in die fase geboren wordt in een leven, kun je dat vergelijken met het geboren zijn met het gevoel het Zwarte Schape van de familie te zijn, je doet alles anders (Uranus..) - maar tussen je 30e en 35e maak je ook dik kans in elk leven om stukjes individuatie door te maken, om ZELF na te denken, los van de status quo (ik denk dat astrologie in zijn geheel, omdat het sowieso onder Uranus valt) bij deze fase hoort.

4) de laatste fase is de spiritualiseringsfase, circa 5%, waarvan misschien 2% werkelijk Godgelijk worden, Meester over zichzelf worden, of zoals Rudhyar het stelt, the Godhead in zich zelf hebben ontdekt en verwerkelijkt.

Dat geheel van ontwikkeling (of evolutie) kun je dus ook uitsmeren over je hele leven, maar je kunt je ook realiseren dat deze fasen in elke beroepsgroep optreden. 70% van de astrologen zal astrologie op status quo niveau beoefenen, en wil er "de wereld mee in", heeft diploma's nodig enzovoorts:-) Dat is niet het oorspronkelijke priesterschap natuurlijk☺

En in onze eigen ontwikkeling in de astrologie zitten deze fasen ook:

1) als je er net mee kennis maakt, is er die ongelooflijke verwondering, het ontdekken van een Nieuwe Wereld!

2) dan is er de fase van een Diploma halen, het gaan Maken in die Astrologische Wereld, een naam gaan maken, artikelen schrijven, consulten gaan doen, weet ik wat, en bij verenigingen in de astrologie Belangrijke Posities gaan verwerven:-)

3) vervolgens is er de Uranische fase en besluit je alles eens te doen op je eigen manier

4) en tot slot komt er mogelijk een spirituele fase en zie je dat de astrologie zelf een inwijdingsweg was. (En is er opnieuw de Ongelooflijke Verwondering, en het ontdekken van een nieuwe wereld, je bent gewoon weer terug bij Af:-) maar niet langer puur vanuit de zintuigen, en niet langer onbewust).

Zoals ook in het "gewone" leven blijven er hordes mensen "steken" op dit ontwikkelingspad en gaan niet de innerlijke weg, de weg van de zoeker naar iets hogers, rond hun 29,6 e levensjaar. Mogelijk omdat ze geen stappen mogen overslaan en in dit leven daadwerkelijk in die fase aan het werk moeten, in die wereldse fase. Er is geen oordeel over, het is geen kwestie van een lagere en een hogere fase, aan één kant natuurlijk wel, maar die fasen zitten in ons allemaal, en zo gauw je een fase overslaat, moet je dus weer terug om die fase te doen. (Neptunische mensen, Maan in Vissen mensen, hebben de neiging fase 2 over te slaan, en moeten dat gewoon weer inhalen, ook in dit leven en doen dat dan vaak pas bij de Neptunus-t-vierkant Neptunus transit) -. Toch is astrologie niet iets wat uit de aard der zaak hoort bij de Status Quo fase (vind ik zelf). Het hoort bij de individualiseringsfase, en dus zouden de normale reguleringwetten helemaal niet behoren te passen hierbij. (Vind ik zelf).

Maar desondanks: er zijn astrologen in alle lagen en op alle niveaus en dat zal wel de bedoeling zijn want ook in je astrologie beoefening moet je door al die fasen heen.

Als ik het heel praktisch houd: ik geloof niet dat het zo eenvoudig is om van astrologie je beroep te maken op zo'n manier dat je er ook je brood mee verdient.

Als je een succesvol astroloog wilt worden, denk ik dat dat pas gebeurt als je al het andere aan de kant zet in je leven, (dat geldt waarschijnlijk voor succes voor alle carrières) : je gaat eenpuntig om met je doel en verder niets. In het hele veld van dit soort freelance beroepen ben je bovendien erg afhankelijk van je consulten: daar verdient een astroloog zijn of haar brood mee. Maar een consultpraktijk groeit ongelooflijk langzaam. Advertenties werken helemaal niet, consulten groeien omdat mensen andere mensen naar jou toesturen omdat ze er iets aan hadden. Dus het heeft TIJD nodig (in mijn ervaring 14 jaar..., na 7 jaar de parttime praktijk, na 14

jaar de Volle Maanfase, oftewel de eventuele mogelijkheid het fulltime te doen). Lesgeven is het lucratiefst en dus doen mensen dat het snelste. Maar ik denk : lesgeven kan pas als je ook succesvolle consulten kunt geven, die twee dingen horen samen, het is je basismateriaal & de toetsing in de praktijk van je theorie of kennis.

Ik ken niet zo heel veel mensen in Nederland die volledig van de astrologie leven. Degenen die dat wel doen, schrijven erg veel artikelen voor tijdschriften (zonneteken-rubrieken) want dat soort artikelen verdienen eigenlijk heel goed... en zijn NOG lucratiever dan lesgeven

De meeste mensen "doen het ernaast". In de praktijk raad ik mensen aan om als je fulltime werkt, eerst parttime te gaan werken, het gewoon langzaam op te bouwen, en je verbonden te weten (of dat maar eens te gaan voelen) met de kosmos. Een mooi verhaal in deze: iemand onder de cursisten die inmiddels "afgestudeerd" is, en al met een parttime praktijk bezig is, maar zich nog hevig zorgen maakt over het pensioen en zo, had niet zo lang geleden een computercrash. Ze keek omhoog en zei: "God, als je wilt dat ik astroloog word, moet je me niet mijn computer afnemen!" . De telefoon ging

en God was meteen aan de telefoon. Dat wil zeggen: er belde iemand op die zei: "ik heb aan een prijsvraag meegedaan en maar zo een computer gewonnen! Maar... ik heb er al één, wil jij hem hebben? "

.....
 Wereldse ambitie moet er eigenlijk uit, maar we zitten hier met de dualiteit dat als je beroepsastroloog wilt worden, je met het gegeven zit dat je ook moet kunnen bestaan en de gas-en elektrarekeningen moet kunnen betalen. En zo. Toch is het in werkelijkheid zo, dat als je geroepen bent, dat wel gebeurt. Maar misschien moet je keuzes maken. Je leven verandert compleet als je astroloog wordt. In feite werk je niet meer voor jezelf maar voor de mensheid, voor spirit, voor de kosmos, zo iets. En ook dat begint volgens mij pas goed bij de transit van Neptunus vierkant Neptunus. En voor die tijd en op dat pad word je gigantisch getest, dat is de inwijding. Maar als je maar stug volhoudt..... dan lukt het zeker! En alleen degenen die echt willen, die houden vanzelf stug vol! Belangstelling en een vonk in je hart voor de astrologie zijn volgens mij het allerbelangrijkste. En een open hart: want dat geldt voor alle helpende beroepen. Een hart vol wrok, haat en nijd, kan niet veel goeds uitrichten. Het vermogen van het hartchakra is genezende kracht. Een genezer, een astroloog, wie dan ook, met een hart wat dicht zit, zal altijd anderen willen verbeteren, een ander nooit accepteren voor wie die ander gewoon is, en kan dus niets uitrichten. Dan zijn het woorden, en alleen woorden. De verbinding tussen het hart en het woord moet er zitten. Dat groeit. naarmate je je zelf kent, je jezelf accepteert, je je zelf vergeeft. De liefde gewoon

voelt stromen: en dan stroomt je leven vanzelf de goede kant op, precies waar het werkelijk wezen wil, en als dat als astroloog is, is dat als astroloog! Er zijn wel astrologen die het op ambitie doen, die het gewoon willen maken als astroloog en die dat lukt ook. (In de ogen van de wereld). Die het professioneel aanpakken. Maar ik vind het hart nu eenmaal het belangrijkste. Er zijn ook astrologen die zich specialiseren in financiële astrologie of bedrijfsadviezen, hetgeen zeker een goede mogelijkheid is om je brood te verdienen. Die wereld staat wat opener voor astrologie omdat het ze geen windeieren legt. Wat heel reëel is: je zou moeten kijken wat je HIERVOOR deed, want dat bepaalt gewoon hoe je de astrologie er aan toe gaat voegen (of dat wat je hiervoor deed ergens aan toe gaat voegen) , mensen die les geven, geven makkelijk in astrologie les, mensen die coach waren, of personeelswerk deden, kunnen de astrologie daaraan toevoegen, mensen die met financieel-economische management toestanden bezig zijn, kunnen astrologie daaraan toevoegen, en ik.. ik creëer een astrologiefabriek met een kunstzinnige website, grinnik.... want ik heb een training in het bedrijfsleven gehad in een fabriek toen ik begon met mijn astrologiestudie na mijn studie aan de kunstacademie© ... oorspronkelijk had ik helemaal niet het plan om astroloog te worden, daar had ik ook geen voorbeelden van (ik had visioenen van mensen met puntmutsen op, wel heel spannend, en ze wisten een geheim wat ik niet wist - dus ik wilde hun hun geheimen ontfutselen, de Waterman, die het vuur van de goden steelt...) en ik wilde weten hoe mensen in elkaar zaten, hoe ik zelf in elkaar zat, ook heel Watermanachtig dus. Ik wilde zoals ik het noemde "de cosmische code ontcijferen, en dat is uiteindelijk nog gelukt ook:-) (Uranus in het 8e huis bij mij).

Naast het pad richting beroepsastroloog, zijn er natuurlijk talrijke mensen die astrologie vinden en daarin hun antwoorden vinden, die daarmee een levensfilosofie opbouwen, en dan kun je astrologie vergelijkbaar stellen met filosofie. Kun je als filosoof van je filosofie bestaan? Of verrijkt het je bestaan? Het is hoe dan ook een wet van meden en perzen, dat zelfs in een overbevolkte wereld, er voor elke mensenziel ruimte is om zijn of haar eigen brood te verdienen. En wat je ook doet, al is het schoonmaakwerk, dat kun je nog doen vanuit een bepaalde filosofie, met liefde. Eigenlijk doet het er allemaal niet toe, wat je doet in het leven, als je dat wat je doet met heel je hart gaat doen. Er zijn dingen die iedereen moet doen die niet leuk zijn. De kunst is ze leuk te maken. Astrologie kan je leven ongelooflijk verrijken en.. middelmatige astrologen zijn er zat, maar aan echt goede astrologen is er volgens mij altijd gebrek, dus word er gewoon een!

